

2018-2019 Mallorca

Szakmai gyakorlat

Palma

A 2018-as tanév számomra igen érdekesen kezdődött, mert részt vehettem az ERASMUS pályázat keretében egy mallorcai tanulmányi gyakorlaton.

Négy hetet tölthettem a gyönyörű mallorcai fővárosban, Palmán. Az első napokban még csak ismerkedtünk a várossal, és az útitársammal hamar beleszerettünk. Gyönyörű sétáló utcáival, parkjaival, a kávézókból szóló spanyol zenékkal, a hatalmas pálmákkal egyből elcsábítja az embert. A homokos parton mindig zajlott az élet, de mégse volt zsúfoltság. Sokszor építettünk homokvárakat vagy valamilyen kis szobrot. A sziklás partoknál pedig kristálytiszta volt a víz, tökéletes volt a búvárokodáshoz, a halak pedig érdeklődve együtt úsztak az emberrel. Láttunk polipot és medúzát is.

Én a **Malift** nevű cégnél dolgoztam. A cég liftek karbantartásával, beszerelésével és javításával foglalkozik. Miatán megkaptam a egy hónapos gyakorlatom. Éve dolgozik a cégnél. Ő lett a Szerencsémre ő jól beszél Kocsival mentünk közben pedig rengeteget és természetesen

Általában az előírt rendszeres végezni, de néha javítanunk is „agyában” volt baj, azaz valami baj volt a mechanikával. Az azzal is sokat tanultam a iskolában megszerzett volt, hogy a mentorom teljes napokon csak a kabinban nyomógombokat, esetleg a Led egy másfél órás szieszta, folytatódott a délutáni műszak, elvégzésétől függően. Az, hogy tette a munkát és így az egész szigetet bejárhattam.

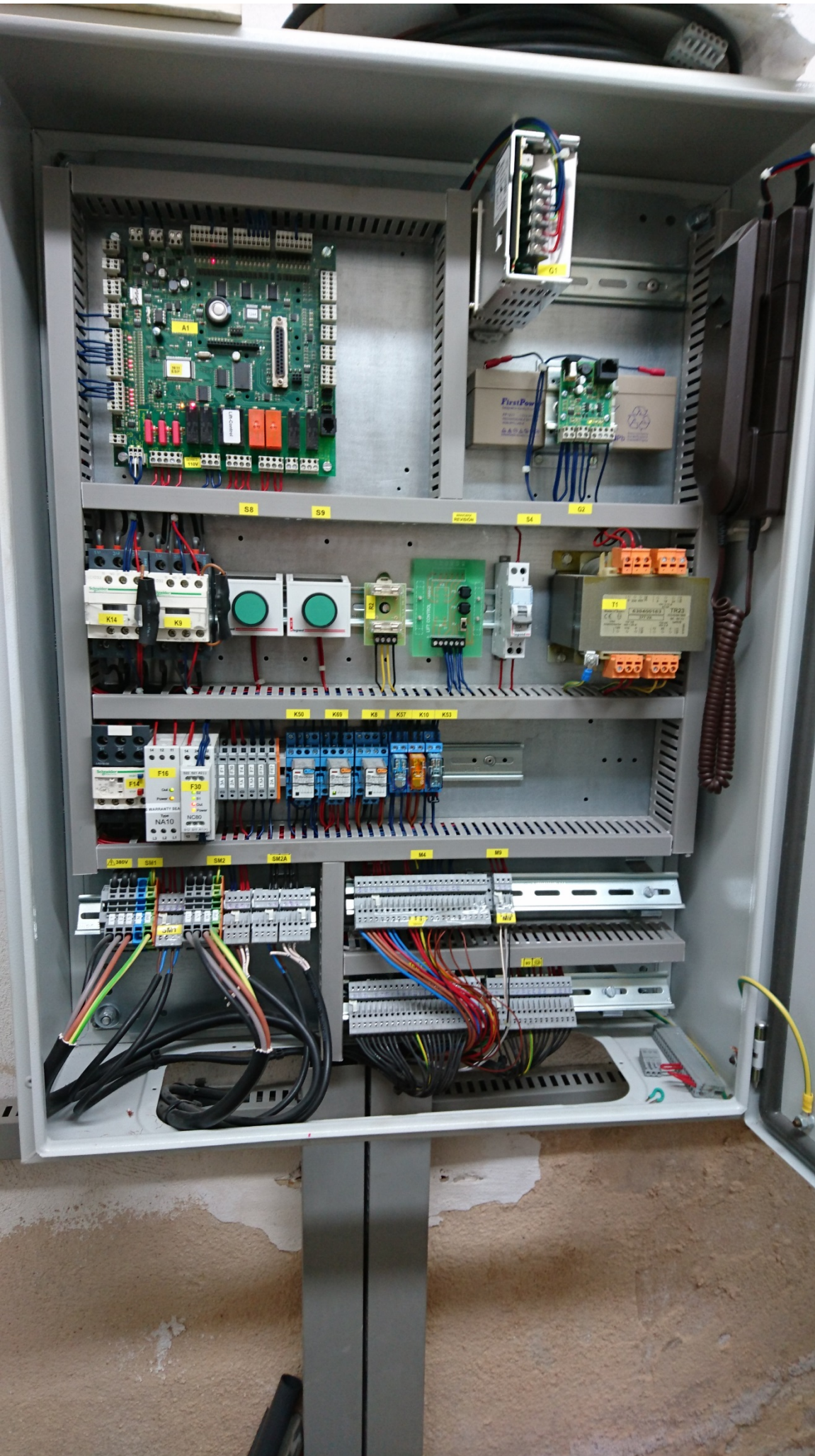
munkaruhámat, már el is kezdődött az Andres mellé osztottak be, aki már két mentorom és az állandó segítőm. angolul és hamar össze is barátkoztunk. helyszínről helyszínre a szigeten és beszélgettünk a szakmáról, a munkáról Mallorcáról.

karbantartási feladatokat kellett kellett a lifteket. Volt, amikor a lift hiba volt az elektronikában, vagy valami utóbbi inkább piszkosabb munka volt, de liftekről. Jól tudtam hasznosítani az elektrotechnikai ismereteimet, és jó értékű munkatársként kezelte. Könnyebb kellett kicserélni a világítást vagy a kijelzőt. Délután kettő körül mindig volt amikor a várost járhattam, majd általában 6 óráig, néha tovább, a munka mindig máshol dolgoztunk, változatossá

A kedvenc helyem Magaluf volt, ahol a sziklás partokon túrázhattam, vízben meg búvárokodtam. A földön és a vízben egyaránt káprázott a szemem a látványtól.

A kint létem alatt sokat tanultam a szakmáról, de legfőképpen magamról. Az apartmanban, ahol az egyik osztálytársammal laktam, teljesen magunkra voltunk utalva. Magunkra főztünk, mostunk takarítottunk. Nagyon jó hangulatban telt ez a négy hét, és ha tehetném, örömmel visszamennék.

Mész Bence

Szakmai gyakorlat

INCA

2019. március 9-étől április 10-éig szakmai gyakorlaton vehettünk részt az Erasmus+ program keretein belül Mallorcán, Inca városában. A belvárosban, egy, a munkahelyünktől csupán néhány percnyi sétára lévő apartmanban laktunk ezalatt az egy hónap alatt. Mind a kettőnknek volt külön szobája, míg – értelemszerűen – a fürdőszobán és a konyhán „osztzkodtunk”.

Munkahelyünk az **IES Pau Casesnoves** nevű középiskola volt, ahol mindennapos rendszergazdai feladatokat kellett ellátnunk – természetesen egy szaktanár, egészen pontosan az iskola rendszergazdájának segítségével, útmutatásával.

Egy átlagos munkanap az intézményben úgy alakult, hogy reggel nyolc órára kellett megérkeznünk az informatikatanárok tanári termébe, majd konzultálnunk kellett a már említett szaktanárral azzal kapcsolatban, hogy az adott napon milyen feladatokat kell elvégeznünk, mit sikerült vagy éppen nem sikerült az előtte való napon befejezni/megoldani stb. Miután megkaptuk az utasításokat, nekiláttunk a ránk váró munkálatoknak. A leggyakrabban problémás vagy elavult szoftvereket, operációs rendszert futtató számítógépeket kellett frissíteni és/vagy újra telepíteni; notebookokat vagy netbookokat kellett karbantartani; egyáltalán nem működő vagy (részben) hibás projektorokat kellett ellenőrizni, kitakarítani, szerelni, vagy éppen a tanuló gépterem állapotát kellett leellenőrizni (működnek-e a perifériák, betölteneke zökkenőmentesen a számítógépek...). Más esetben a frissen telepített számítógépeket kellett hozzáadni az iskola saját tartományához; segítséget kellett nyújtani az intézmény számítógéphálózatának karbantartásában, konfigurálásában (kábelek cseréje, új hálózati perifériák installálása és/vagy beállítása stb.) vagy egyéb hardveres hibáknak kellett a végére járni (pl.: fixálni kellett egy beragadt kapcsológombot; ki kellett cserélni egy lemerült alaplapi CMOS-elemet stb.) Csatlakoztatni, majd kalibrálni kellett interaktív táblákat; hálózati kábeleket kellett gyártani.

Az idő nagy részét a tanári teremben töltöttük, és bármikor kérhettünk segítséget, ha valahol elakadtunk, ugyanakkor arra törekedtünk, és a tanárunk is azt várta el tőlünk, hogy a lehető legtöbb feladattal teljesen önállóan birkózzunk meg, ezért sokszor tájékozódunk az interneten. Sokszor előfordult azonban olyan is, hogy felkerestek minket más pedagógusok, mert a termükben a számítógép vagy bármilyen elektronikus eszköz nem működött (megfelelően) – ilyen esetekben, a hiba típusától vagy nagyságától függően, volt, hogy velünk tartott a minket segítő rendszergazda, Tomeu, és vele együtt orvosoltuk a felmerülő problémát, de olyan is előfordult, hogy csak mi ketten mentünk el az adott terembe és oldottuk meg a problémát. Az esetek döntő többségében egy kilazult vagy rossz helyre csatlakoztatott kábel okozta a gondot: nem kapott jelet a monitor vagy a kivetítő, nem volt hang stb.

A munkának – annak a függvényében, hogy a hét melyik napjáról beszélünk – 13 vagy 14 óraker volt vége. A be nem fejezett, félkész munkálatok „átcsúsztak” a következő napra – ezekkel kapcsolatban nap végén még egyszer egyeztettünk Tomeuval.

Mindent összevetve, sok tapasztalattal gazdagodtunk: a már ismert Microsoft Windows operációs rendszer telepítésén és beállításán felül megismerkedhettünk a Linux alapú Ubuntu működésével is (például számos parancsot megtanultunk), melyre a hazai informatikaoktatás keretein belül nem lett volna és vélhetően nem is lesz mód. Elmélyedhettünk a tartományok, továbbá a számítógépes hálózatok, illetve hálózati perifériák világában – a gyakorlatban szembesülhettünk sok olyan dologgal, mely kapcsán eddig csak elméleti ismereteink voltak. Számos olyan hibával találkoztunk, melynek speciális, már-már trükkös megoldása volt, és úgy érzem, lényegesen több problémára tudom a megoldást most, mint a gyakorlat ideje előtt. Ha a tágabb képet nézem, olyan szempontból is nagyon hasznos volt a Mallorcán eltöltött egy hónap, hogy módunk volt betekintést nyerni egy iskolai rendszergazda munkájába, napi rutinjába, általános feladataiba.

Tekintettel arra, hogy „csak” hétfőtől péntekig kellett dolgozni, továbbá hétköznap délután is sok szabad órával gazdálkodhattunk, számos szabadidős programot tudtunk szervezni, kikapcsolódásra, szórakozásra is volt lehetőség bőven. Amellett, hogy lettek a környéken jól bevált helyeink – főként kávézók, éttermek –, a városnézést a hétvégékre tartogattuk, míg hétköznap leginkább Incán belül mozogtunk: eljártunk futni, olykor tettünk egy rövid felfedező sétát és ilyenkor intéztük el a vásárlást is. Három alkalommal voltunk a fővárosban, Palmában, ahol a tengerpart mellett igyekeztünk sok ismert látványosságot megnézni: ellátogattunk a tenger partján fekvő méltán népszerű Catedral-Basílica de Santa María katedrálishoz, a Sant Francesc-templomhoz, a Can Corbella nevet viselő sajtóságos külsejű épülethez és a bizarr Device to Root out Evilhez. Többször is tettünk itt egyébként egy hosszú sétát.

A helyiek javaslata alapján ellátogattunk a Manacor nevű kis városba is. Itt körbe néztünk a belvárosban, majd a külvárosi rész felé vettük az irányt, hogy megnézzük a „Rafa Nadal” múzeumot, és a világ hírévű teniszező nevét viselő sportközpontot – legalábbis kívülről.

A csúcs számomra Alcúdia volt: jó időtöltés volt a piacon császkalni, izgalmas volt szemügyre venni a település autentikus római romjait, kifejezetten nagy élmény volt felderíteni a gyönyörű óvárost, illetve tetszett a St. Jaume neogótikus templom is, de a látvány, ami a tengerparton fogadott minket, mindennél jobb volt.

Végül, de nem utolsó sorban, az utolsó héten kaptunk egy szabadnapot csütörtökön, ugyanis ez a nap minden héten piacnap: árusok, standok százai lepik el az utcákat már korán reggel, és nagyjából 13–14 óráig változatlan is marad a helyzet. Mi itt vettük meg a szuveníreket, de a kulináris élvezeteket sem vontuk meg magunktól: kávéztunk, forró csokiztunk, megkóstoltuk az egyik környékbéli specialitást, a leginkább fánkra hajazó bunyolt és néhány süteményt.

A sok szakmai ismeretet és tapasztalatot nyújtó és egyben élvezetes szakmai gyakorlat és a páratlan hangulatú Inca, illetve Mallorca által képzett elegy gyakorlatilag az egész ott töltött időt átítatta:

vizuális, kulturális, illetve kulináris élményekkel és élvezetekkel tele tértünk haza, és örülünk, hogy lehetőségünk volt egy hónapot a spanyol szigeten tölteni.

Gyovai Dániel 10.C

2018. szeptember 22-től október 23-ig egy csodás spanyol szigeten Mallorcán töltöttem el az Erasmus+ program által támogatott szakmai gyakorlatomat. Inca városában éltem ez idő alatt 3 másik iskolatársammal.

A szállásunk a központban egy hatalmas és jól felszerelt lakás volt óriási terrasszal.

A munkámat egy helyi **kis cégnél a Bel Informatikánál** végeztem. A munkahelyem a szállástól mindössze 5 perc sétára. Incában leginkább néhány fős kis cégek működnek ezért a többi társamtól külön, önállóan végeztem el nap, mint nap a feladatokat. A cégnél mindössze 3 munkatárs dolgozott. Egyikük az adminisztrációs munkákat végezte, a másik kettő pedig a megoldandó hibákra, feladatokra kereste a megoldásokat. Hatalmas öröm számomra, hogy egy ilyen szuper csapat tagja lehettem a kint eltöltött idő alatt. A főnököm és egyben a mentorom nagyon segítőkész és rendes volt. A kommunikáció köztünk angolul folyt és könnyen megértettük vele egymást. Sajnos a másik két kollégám már kevésbé beszélt angolul így velük kevésbé tudtam megismerkedni, de ők is nagyon kedvesek és segítőkészek voltak.

A kint eltöltött idő alatt össze se tudnám számolni, hogy hány fajta munkát végeztem. Az egyetlen feladat, ami mindennapos volt a szervizben az egyedül az operációs rendszer installáció volt. De ezen felül rengeteg változatos feladatot kellett elvégezniem. Nem csak szoftveres, hanem hardveres feladataim is bőven voltak. Szoftveres feladataim közé tartozott a számítógépekre a megrendelő által kért operációs rendszer és a különféle programok telepítése, elfelejtett jelszó visszaállítása a számítógépen, memória modulok tesztelése és még rengeteg egyéb kihívás. Hardveres munkáim között több mindennel is foglalkoznom kellett. A kint eltöltött idő alatt rengeteg asztali számítógépet szereltem össze, javítottam laptopokat, nyomtatókat és egyéb informatikai eszközöket.

Ez idő alatt rengeteget tanultam. Úgy gondolom, hogy ez egy hatalmas lehetőség minden diák számára és csak biztatni tudok mindenkit, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, ha van rá módja. Jelentősen fejlődtem szakmailag és megtanultam önállóan boldogulni számos tekintetben. Nagyon sokat számít a nyelvi fejlődésemben, hogy folyamatosan használtam az angol nyelvet.

Természetesen a kint eltöltött idő alatt nem csak dolgoztunk, hanem rengeteget utaztunk. Annyi városba utaztunk el amennyibe csak lehetőségünk volt. Konkrétan a szabadidőnk 90% -át utazással és strandolással töltöttük.

Voltunk Sóllerben, Alcúdiában, Palmában, Manacorban, Porto Cristoban, Illetesben, Cala Petítában és még rengeteg más kis városban. Volt néhány hely, ahol többször is jártunk. Meglátogattuk a Porto Cristoi Cuevas de Drach barlangot és a Bellver kastélyt is Palmában. Megnéztünk egy szuper delfin showt és voltunk egy hajókiránduláson is és Binissalemben egy helyi borfesztiválon.

Szabadidőnk maradék 10%-át főzéssel, takarítással, mosással és mosogatással töltöttük.

Boldog vagyok, hogy részese lehettem ennek a hatalmas kalandnak, amit a többiekkel kint eltölthettem. Remélem, hogy rajtam kívül még sok diáktársamnak megadatik ez a rendkívüli lehetőség.

Harmat Kevin

